

Tatiana Ernuțeanu

Carne, visuri și oase triste
uite în Hydra

- poeme nealese -

Cuprins

Posibilități	5	Singurul lucru care contează după ce ai făcut primul credit	29
De obicei, în ianuarie ne mergea bine	6	Meniu la pret redus	30
Noi am fost acordeoane ce cântau sfâșietor pe Olari	7	Propunere	31
Băutul din paharele găsite pe alte mese te-au înstrăinat.....	8	Ulterior, de la distanță.....	32
Contactus Primus	10	În Lahovari.....	33
Fleurs du mal.....	11	O să murim puțin	34
Aprilie, oră de după-amiază.....	12	Ar trebui să știi.....	35
Quite emotional.....	13	Oare cum o să știi.....	36
Un desert cu consecințe	14	Mobilitate	37
Poem amar	15	Naivitate	38
Un talent.....	16	Conservă de dragoste	39
Carantină emoțională	17	Egoismul naște sinceritate.....	40
Cu speranța zilierului merge și în dragoste.....	18	Te-am sunat să.....	41
Dinții au memorie	20	Autoportret.....	42
Voi nu știți	21	O scârbă de zi.....	43
Viața ca un tabel XL	22	Sunt împotriva romantismului	44
Între timp	23	Organe zăpăcite de chiriași	45
Tsunami în muzeu.....	24	Violentă nevoie.....	46
Imponderabilitate sentimentală	25	Iubirea e câteodată o coastă ruptă.....	47
Idilă etilică	26	Poem foarte mic	48
Patetism.....	27	Dorița ca un biscuit topit în lapte.....	49
Oare dacă ne lipeam palmele se lipeau și liniile vieții... ..	28	Meserie de secol XXI.....	50
		Nu mi-e dor de tine	52
		Dou you remember.....	53
		Ce fac	54

Perspectivă	55	Viața e așa	66
Sfaturi de la prieteni	56	Neliniște	68
Era frig	57	Absentsistole	69
Blondă cu inimă de marinar	58	Pentru întâlnirea următoare	70
Neuitările nu se pariază	59	Tablou de iarnă	71
Saudade	60	Noi am știut să râdem	72
Sărutul nostru făcea solo show pe trecerea de pietoni	61	Vedere din palme	73
Jazz, claviculă, neuitare	62	Mica publicitate	74
Interior Design	63	E bine, e fericire	75
Hai să furăm pepeni	64	Revelion	76
În inimă se fumează ca-ntr-o speluncă	65	O dorință concupiscentă	77

Posibilități

Ca o merdeneă aburindă s-a plimbat iubirea
pe la nasul meu afectat de rinită alergică
un bec chior

și s-a declanșat dorința să-ți spăl hainele, să le apretez,
să-ți pun flori în glastră, diapozitive
pe pereți albi cu orele noastre de dragoste insulară
sunt astăzi urticarii

scrijelite în mesaje etilizate, *life in frames*

Nu cred în standarde principale cum nu cred că petele zidurilor ar trebui vreodată
vopsite

Părul tău ți-a căzut peste obrazul luminat doar de telefon, te iubesc
mi-au tremurat literele în cerul gurii

Ce mă fac cu kilometrii ăștia de piele care au nevoie de hainele tale
husă *sur-mesure*

Să mă apuc să fac sinteză de vitamina D sau să devin atât de celebră ca
imaginea mea autocolantată pe autobuzul care te poartă în burduf
să te ducă acasă

Ar trebui să-mi fie de ajuns că la vârsta mea nu mă țin articulațiile,
am păr bogat și sânii încă rotunzi

Pot mânca *junk food* fără griji și pot să țip de emoție când îmi treci prin cap
ca un avion lovit de o pasăre preistorică.

De obicei, în ianuarie ne mergea bine

Iarna asta academică dintre noi n-a lăsat nicio intersecție
unde ai putea să-mi aduci flori

nicio intrare de bloc în care să nu-ți văd răsul de paiată

n-a dărâmat nici măcar un zid, le-a lăsat așa pe toate mândre, cu umeri înguști,

împărțite doar de dilemele cartierelor

de caiace și de ostenitele mele *dramedies*

La un an după centenar, la jumatate de ianuarie, la mijlocul zilei, la capătul liniei 41
încă mai am biletele de la teatru și încă mai cred în *blue eyes unchanged*

De când nu ne-am văzut mi-am scurtat părul de patru ori, n-am fost la dentist nici o
dată, am plătit impozitul și am apărut în patru reviste

sperând să mă cumperi și să mă pui pe noptieră lângă bolul cu scoici

sau doar așa să mai mâncăm împreună înainte să bagi rufele la spălat (dacă mai pui
farfurii la masă?)

Între timp eu mă îmbrac ca astă primăvară, când locuiam împreună în punga aia de
hârtie

și mă gândesc serios să mă duc să salvez un sinucigaș și să apar la tv să mă vezi

Da' uite că nu e sezonul decepțiilor și nimeni nu vrea să moară

nici măcar să se prefacă, să am contextul

E plină lumea de mâini, ochi, obraji și picioare

și pe toate le învinovățesc că nu sunt ale tale

și paznicul plânge de mila mea.

Noi am fost acordeoane ce cântau sfâșietor pe Olari

42 de ani

la vârsta asta unii sunt deja bunici

alții așteaptă ca Anna Mary Robertson să termine de vândut cartofii prăjiți

să împlinească 76 de ani să se apuce de pictură

Eu plătesc rate la casă până în 2023 și cu toate astea

nu-ți iau chirie pe locul din spatele coastelor

Poate că n-am fost mai buni ca alții

pândindu-ne prin sticla de borcan

distorsionează

Poate că am fost mai buni ca alții

mângâindu-ne

prin vitrine

Noi am fost acordeoane murdare, ce cântau sfâșietor pe Olari

schelete timide ce se amuzau că au aceleași oase subțiri

clovni care își împrumutau tricourile cu dungii și se mirau că mărimea era aceeași

Ne-am lăsat inimile la vedere ca să aibă de ce să râdă lumea

și noi, unul de altul, le-am ascuns

Decenți, tăcuți, mergem cu radiografia nefericirii în mână

ca un premiu pe care n-am fi vrut să-l primim dar îl păstrăm

ca scuză pentru fețele noastre de morți vii

15.00 pm

Constat

o vară din care au lipsit toate zilele.

Băutul din paharele găsite pe alte mese te-au înstrăinat

Mă gândesc să-mi zgârii pielea în toate locurile unde m-ai atins
din greșeală sau
cu intenția să-mi scurtcircuitezi sistemul de prindere
ca și cum aș deveni legenda hărții unei țări fierbinți, ce avertizează punctele de
maxim pericol
Ar fi singura variantă să te mai am peste mine
Nu declin nici certurile orale și orizontale
Băutul din paharele găsite pe alte mese te-au înstrăinat și te-au făcut să vrei să plec
Voiai camera liberă și peretele cardiac golit
Să știi însă că ecoul e mai strident așa, mai ales când vorbim despre un *soundtrack*
ca cel scris de fremătățile noastre
S-ar putea ca și ție în timp să-ți plângă ferestrele,
E un anotimp lung, un folder cu zile mate și speranțe
Oamenii ca noi ar trebui să fie priviți ca niște eroi ai nimicului, ai binelui și ai
politicului correct
am putea fi un model pentru tablourile cu natură moartă,
pentru cărțile de *self-help*, numai dacă supraviețuim
Nici nu știu cum de-ai făcut un *back-up* atât de organizat pe hardul meu emoțional
Arhivând la neîntâmplare totul refrigerat
Fluturii, de obicei, nu pot face asta, pentru că trăiesc suficient de puțin încât să nu
lase amintiri
dar efectul *Butterfly* le aparține și iată cum un ou ochi dintr-o farfurie naște valuri
hormonizante în creierul meu
Zoom evocativ pe fața ta este primul lucru pe care îl fac de doar câteva zeci de ori
pe zi

N-ar fi nimic dacă asta nu mi-ar face degetele să se bâlbâie pe tastatură, ceva după
când eu trebuie să am precizia ceasornicarului să nu încurc trecutul cu prezentul
Arșita asta digitalizată mă ține la un deșert și un click distanță
Mi-e dor de intimitatea dintre fața de masă în carouri și rucsacul tău

Contactus Primus

Cum mă pândeai tu ca pe un jambon care stă la maturat să-și desăvârșească gustul în timp ce eu îmi odihneam neșansele pe canapeaua moștenită de la ultimul proprietar

Ți-a trebuit ție să mă scoți din cochilia mea
gata să rămân fără casă tocmai

în frigul iernii care înghețase până și tabla, lemnul și cioburile
Ce cald ți-era gâtul

ca soba Vesta la care bunica încălzea apa să dezghețe contorul
Compatibil cu alcoolul creierul tău părea să memoreze forma
cel puțin cât salteaua de la *Teleshopping* care promite

întinderi line și vise plăcute în cearșafuri nematrimoniale de cele mai multe ori
Îmi plăcea mersul tău athletic

săreai băltoacele de apă excitant

buricul tău inocent îmi capta interesul precum în
copilărie butonul *play* al casetofonelor rusești

La ultima întâlnire îți conduceai degetele pe fața mea ca un pilot de curse pe
Transalpina

Oare cum se numește gelozia pe propria persoană – era în capul meu
o beție chimică și neuroni în climax

Ce intensitate să folosesc să trimit impulsurile telepatice?